

Každý z nás někdy trpí stejně jako Jób a přijdou „poradci“, kteří se nám snaží zdůvodnit, proč se věci dějí právě takto. Nemohl by Pán zasáhnout razantněji, dát se poznat a vysvětlit nám situaci sám, abychom se nemuseli doptávat a hádat?

V knize Quo vadis se hlavní hrdina ptá, proč Pán dopustil tolik smrti, tolik trápení, když se lidé tolik modlí? V listu Pavlově se píše, že zkoušky přijdou jen nakrátko. Už v jeho době lidé čelili tlaku okolí, ale zároveň se ptali – Bože, co to má znamenat?

Žalm 3

- 1 Žalm Davidův, když utíkal před svým synem Abšalomem.
- 2 Kolik jen, Hospodine, je mých nepřátel, kolik jich povstává proti mně!
- 3 Kolik jich říká o mém životě: "Od Boha žádnou pomoc nečekej!" sěla
- 4 Ty však, Hospodine, jsi okolo mě štít, ty, Slávo má, mou hlavu povznášíš.
- 5 K Hospodinu jsem volal ze všech sil, ze své svaté hory pak ke mně promluvil. sěla
- 6 Uléhám ke spánku, vstanu zas - Hospodin sám mě podpírá!
- 7 Z tisícíhlavých šiků nemám strach, i když mě svírají ze všech stran.
- 8 Povstaň, Hospodine! Zachraň mě, Bože můj! Rozbij čelisti všech mých nepřátel, zvyrážej zuby ničemů!
- 9 Hospodinovo je vítězství, na tvém lidu tvé požehnání. sěla

Žalm 4

- 1 Pro předního zpěváka, na strunné nástroje. Žalm Davidův.
- 2 Odpověz na mé volání, Bože, má spravedlnosti! Uprostřed úzkosti ulev mi, smiluj se nade mnou, slyš mé modlitby!
- 3 Jak dlouho, lidé, budete mou slávou pohrdat, marnost milovat a lži se zabývat? sěla
- 4 Vězte, že Hospodin svého věrného vyvolil, Hospodin vyslyší moje volání!
- 5 Ve svém rozčilení nehřešte, na lůžku přemítejte a zmlkňte. sěla
- 6 Spravedlivé oběti přineste, s důvěrou v Hospodinu spočíte.
- 7 Mnozí říkají: "Kdo nám dá štěstí okusit? Svou tvář nad námi, Hospodine, rozjasni!"
- 8 Mé srdce plníš větší radostí, než když sklízí zrní a víno v hojnosti.
- 9 Pokojně uléhám, pokojně spím - ty sám, Hospodine, mě chráníš v bezpečí.

Žalm 7

- 1 Píseň nářků, kterou David zpíval Hospodinu kvůli slovům Kúše z pokolení Benjamín.
- 2 Hospodine, Bože můj, na tebe spoléhám, zachraň mě, všech pronásledovatelů zbav!
- 3 Jinak mě jako lev rozervou na kusy, rozsápají mě, nebude mi pomoci!
- 4 Hospodine, Bože můj, jestliže jsem se provinil, jestli mi na rukách lpí bezpráví,
- 5 jestli jsem příteli oplatil něčím zlým (i svého nepřítele jsem však ušetřil!),
- 6 pak ať mě honí a chytí protivník, ať pošlape můj život na zemi, mou čest ať v prachu vyválí! sěla
- 7 Povstaň, Hospodine, v hněvu svém, postav se zuřivosti mých nepřátel, probud' se, Bože, nastol pořádek!
- 8 Shromáždění národů ať tě obklopí, znovu usedni na trůn nad nimi -
- 9 Hospodin bude soudit národy! Obhaj mě, Hospodine, vždyť jsem nevinný, jsem bez úhony, můj Nejvyšší!
- 10 Ukonči podlost ničemných, spravedlivého však posilni, spravedlivý Bože, ty zkoumáš srdce i svědomí!
- 11 Nejvyšší Bůh je můj štít - on je zachráncem upřímných!
- 12 Bůh je spravedlivý soudce, Bůh plane hněvem každý den.
- 13 Pokud se člověk neobrátil, meč svůj naostří, napne svůj luk a zamíří,
- 14 smrtelné zbraně na něj připraví, ohnivé šípy zhotoví.
- 15 Na toho, jenž plodí proradnost, jenž těhotný trápením zrodí lež!
- 16 Ten jámu kopal, až ji vyhloubil, spadl do pasti, kterou nastražil.
- 17 Jeho proradnost se k němu navrátí, na hlavu padne mu jeho násilí!

18 Hospodina budu za jeho spravedlnost chválit, Hospodinovu jménu zahraji - on je Nejvyšší!

Žalm 10

1 Proč jsi, Hospodine, tak vzdálený? Proč se ukrýváš v dobách soužení?
2 Ničemové ve své pýše honí chudáky, vymýšlejí úklady, aby je lapili!
3 Svým vlastním chtičem se ničemové chlubí, chamtivce chválí, Hospodina snižují,
4 ve svojí pýše ho vůbec nehledají, Bůh nemá místo v jejich myšlení.
5 Na svých cestách mají stále jen úspěch, tvé zákony jsou jim vzdáleny, ze všech protivníků mají jen posměch,
6 v srdci si myslí: "Nic mě neohrozí, nikdy mě nepotká žádné neštěstí!"
7 Ústa jim plní kletby, lsti a výhrůžky, na jazyku mají zlo a trápení,
8 za humny číhají ve skrýších, aby nevinné zákeřně vraždili. Bezbranné lidi očima sledují,
9 jako lvi v houští v záloze číhají, číhají na chudáky, aby je lapili, už mají chudáka, chytli ho do pasti!
10 K zemi se hroučí chudák zdrcený, pod jejich mocí klesá bezbranný,
11 v srdci si myslí: "Bůh už zapomenul, skrývá svou tvář, nikdy nic nevidí."
12 Povstaň, Hospodine, pozvedni ruku! Na utlačené se, Bože, rozpomeň!
13 Proč se má ničema rouhat Bohu, v srdci si myslet, že na to nepřijdeš?
14 Ty to však vidíš! Ty vnímáš trápení i žal, svou vlastní rukou abys potrestal! Na tebe samého bezbranný spoléhá, ty jsi pomocníkem sirotka!
15 Zpřerážej paže zlého darebáka, jeho zkaženost odhal, aby neobstál!
16 Hospodin kraluje na věčné časy, pohané z jeho země vymizí!
17 Hospodin vyslyší tužby ponížených - povzbudíš jejich srdce, ucho k nim nakloníš,
18 zjednáš soud sirotkům i všem utlačeným, pozemský člověk aby je neděsil!

Žalm 16

1 Zlatý zpěv Davidův. Bože, ochraňuj mě, na tebe spoléhám.
2 Hospodinu říkám: Jsi můj Pán, jediné dobro, které mám!
3 Říkám o zbožných lidech na zemi: Jsou tak vznešení, mám je nejradši!
4 Kdo ale za cizími bohy spěchají, ti jen rozmnožují svá trápení! Nezúčastním se jejich krvavé úlitby, nevstoupí jejich jméno na mé rty!
5 Můj úděl, můj kalich je Hospodin - ty přece můj osud z ruky nepustíš!
6 Vyměřeny jsou mi blažené krajiny, dostalo se mi skvělé dědictví!
7 Hospodina, svého Rádce, velebím, i v noci mě učí mé svědomí.
8 Hospodina vidím před sebou napořád, je po mé pravici, nezakolísám.
9 Mé srdce je šťastné, můj jazyk zpívá, také mé tělo v bezpečí odpočívá.
10 Nenecháš v hrobě duši mou, nevydáš jámě svého věrného!
11 Stezku života jsi mi ukázal, ve tvé přítomnosti je plnost radosti, nekonečné blaho je po tvé pravici!

Žalm 22

1 Pro předního zpěváka, na nápěv písně "Jitřní laň". Žalm Davidův.
2 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Proč jsi tak daleko od mé záchrany, daleko od slov mého sténání?
3 Celé dny volám, Bože můj, ty se však nehlásíš, ani za noci nemohu najít klid.
4 Ty sám jsi svatý, trůníš uprostřed izraelských chval.
5 Naši otcové v tebe doufali, doufali a tys je vysvobožoval.
6 K tobě volali a bývali zachráněni, doufali v tebe a nebyli zklamáni.
7 Já však jsem červ, ani ne člověk, ostuda lidstva, hanba národa.
8 Každý se posmívá při pohledu na mě, pošklebuje se, hlavou potřásá:
9 "Spolehl na Hospodina, tak ať mu pomůže, jen ať ho zachrání, když ho má tak rád!"
10 To ty jsi mě vyvedl z lůna mé matky, u jejích prsů dals mi bezpečí.
11 Na tebe odkázán jsem od svého narození, od matčina lůna můj Bůh jsi ty!
12 Nevzdaluj se mi - úzkost se blíží, chybí mi pomocník!

- 13 Mohutní býci mě obkličují, obstupují mě tuři bášanští.
14 Své tlamy na mě otvírají jak draví řvoucí lvi!
15 Jak voda se roztékám, všechny kosti mám vymknuté. Mé srdce se vosku podobá, rozpustilo se v nitru mém.
16 Patro mám suché jako střep, jazyk mi přilnul k čelistem, do prachu smrti srazil mě!
17 Smečka psů se na mě sbíhá, obstupují mě zlosyni. Ruce i nohy mi probodli,
18 všechny mé kosti se dají spočítat! Dívají se na mě, zírají,
19 o moje šaty dělí se, o moje roucho losují.
20 Ty však, Hospodine, nevzdaluj se mi, ty, sílo má, mi pospěš na pomoc!
21 Vysvobod' od meče duši mou, z moci psů tu mou jedinou!
22 Zachraň mě prosím před tlamou lva, vyslyš mě před rohy buvola!
23 Svým bratrům budu zvěstovat tvé jméno, uprostřed shromáždění tě budu velebit:
24 Ctitelé Hospodina, chvalte jej, všechno símě Jákobovo, slavte jej, všechno símě Izraele, ctěte jej!
25 Jistěže nepohrdá trápením ubožáka, s odporem neskrývá před ním tvář - když k němu volá, on vyslýchá!
26 Ve velikém shromáždění se tebou pochlubím, své sliby splním před jeho ctiteli.
27 Jíst budou ponížení a budou nasyceni, chválit Hospodina budou, kdo jej hledají: Ať vaše srdce žije navěky!
28 Všechny zemské končiny se rozpomenou a k Hospodinu se navrátí; před tvojí tváří se klanět budou všechny rodiny a národy.
29 Vždyť Hospodinovo je království, on vládne nad národy!
30 Všichni bohatí světa se před ním skloní, všichni do prachu klesající pokleknou - ti, kdo se při životě udržet nemohou!
31 Jejich potomci mu budou sloužit, o Pánu budou vyprávět navěky.
32 Přijdou a jeho spravedlnost rozhlašovat budou lidu, jenž se teprv narodí, poví, co učinil!

Žalmisté vždy naději našli, ale i oni se ptali, zda by Pán nemohl být více vidět. Kde našli lidé posilu pro svou víru ?

Jan 1, 14.-18.

- 14 To Slovo se stalo tělem a přišlo žít mezi nás. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.
15 Jan o něm vydával svědectví a volal: "Toto je ten, o němž jsem řekl: Ten, který přichází za mnou, je přede mnou, neboť byl dříve než já."
16 Z jeho plnosti jsme všichni přijali, a sice milost za milost.
17 Zákon byl vydán skrze Mojžíše, milost a pravda však přišla skrze Mesiáše Ježíše.
18 Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v Otcově náručí, ten jej vyličil.

1 Jan 4, 7.-12.

- 7 Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát' Boha.
8 Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest.
9 V tomť zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho.
10 V tomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše.
11 Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myť máme jedni druhé milovati.
12 Boha žádný nikdy nespatrił, [ale] milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás.

Bůh nás ohromným způsobem převyšuje. Nemůže být pro nás viditelný, protože je to pro nás nebezpečné.

Ex 33,20.

Řekl také: Nebudeš moci viděti tváří mé; neboť neuzří mne člověk, aby živ zůstal.

2 Moj 34, 9.-11.

9 A řekl: Prosím, našel-li jsem milost v očích tvých, Pane, nechť jde, prosím, Pán u prostřed nás, nebo lid jest tvrdé šíje, a milostiv buď nepravosti naší a hříchu našemu, a měj nás za dědictví.

10 Kterýžto řekl: Aj, já učiním smlouvu přede vším lidem tvým. Učiním divné věci, kteréž nejsou učiněny na vsí zemi a ve všech národech, a viděti bude všecken lid, (mezi nimiž jsi,) skutky Hospodinovy; nebo hrozné bude to, což já učiním s tebou.

11 Zachovej to, což já dnes tobě přikazuji. Aj, já vyženu před tváří tvou Amorea a Kananea, Hetea a Ferezea, Hevea a Jebuzea.

Není to protikladná informace? Pán je nevystižitelný, na druhou stranu nám nechá Ho spatřit – alespoň nějakým způsobem. My, lidé, potřebujeme Pána nějak pojmout, zviditelnit, zobrazit, abychom Ho pochopili. Náš život je chaotický a potřebujeme Pána.

V Janově evangeliu čteme, že Boha nikdo neviděl, Bůh je jedinečný, a jen ten, který je z lůna ženy – Ježíš Kristus – nám o Něm vypráví. Ježíš nám vypověděl, jaký je Bůh.

CASD řeší, jaký Pán je a snaží se zvěstovat pravdu, ale spojena milostí je až v Ježíši Kristu.

Starý zákon zná tóru a řadu textů, které pomáhaly lidem rozumět tomu, jaký je Bůh a co po nás žádá. My toto nemáme, ale v nevýhodě nejsme, právě naopak. Naším úkolem je milovat a hlásat pravdu skrze Ježíše Krista. Ten nám pověděl o Pánu slovy i činy. Když Ježíš Kristus přišel, lidé měli problém vidět v něm Boha. Tak moc bylo potřeba, aby se nějak dal poznat.

1 Janův - Boha žádný nikdy nespatriil, [ale] milujeme-lit' jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás.

Jak mohli lidé v době římské nadvlády v knize Quo vadis přežít? Kde hledali důkaz, že Pán existuje? V té době byl velkým momentem prožitek soudržnosti bratří. Pán byl vidět v lásce bratří. Ač byla společnost rozkastována, v církvi to vidět nebylo. I v současnosti – sbor nejvíce rozklíží neláska.

Milujme tedy jedni druhé.